

ИЗБОРНОМ И НАСТАВНО-НАУЧНОМ ВЕЋУ ФИЛОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

ПРЕДМЕТ: Извештај за избор кандидата у звање и на радно место ванредног професора за наставно-научну област Германистика, предмет Историја немачког језика

На седници Изборног већа Филолошког факултета Универзитета у Београду, одржаној 19.4. 2017., изабрани смо у Комисију за избор у звање и на радно место **ванредног професора за ужу научну област Германистика, предмет Историја немачког језика**. Након увида у конкурсни материјал, част нам је да Изборном и Наставно-научном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду поднесемо следећи

ИЗВЕШТАЈ

На конкурс, објављен у листу *«Послови»* бр. 724-725 од 3. V 2017. године, за звање и радно место **ванредног професора** за ужу научну област **Германистика, предмет Историја немачког језика**, пријавио се један кандидат – **др Бранислав Ивановић**, доцент за Немачки језик на Катедри за германистику Филолошког факултета Универзитета у Београду.

Кандидат др Бранислав Ивановић је уз пријаву на конкурс приложио и биографију, библиографију и фотокопије радова.

I БИОГРАФИЈА

Др Бранислав Ивановић је рођен 17. XI 1970. године у Краљеву где је завршио основну и средњу школу. Студије немачког језика и књижевности завршио је 1998. године на Катедри за германистику Филолошког факултета Универзитета у Београду са просечном оценом 9,45. Након дипломирања извесно

време ради као професор немачког језика у Трећој београдској, а потом и у Филолошкој гимназији у Београду, од 2000. године ангажован је као асистент-приправник за предмет Немачки језик на Катедри за германистику у Крагујевцу (тада наставно одељење Филолошког факултета у Београду), а од 2001. године у истом звању на Катедри за германистику Филолошког факултета Универзитета у Београду. Дана 27. XII 2005. године је на истом факултету одбранио магистарски рад под називом *Фразеологизми у Лутеровом преводу Библије на ранонововисоконемачки језик из 1534. године и њихова заступљеност у савременом немачком језику* чиме је стекао академски назив магистра филолошких наука. Године 2006. изабран је за асистента за предмет Историја немачког језика при Катедри за германистику Филолошког факултета Универзитета у Београду, 2010. године реизабран је у исто звање, а 27. II 2013. године изабран је при истој катедри у звање вишег лектора за предмет Немачки језик. Дана 26. II 2013. године стекао је академски назив доктора филолошких наука одбранивши докторску дисертацију под називом *Рецесивна обележја немачких фразеологизама и тенденције нивелације према савременом језичком стању* (Комисија за преглед, оцену и одбрану наведене докторске дисертације: др Смиља Срдић, редовни професор Универзитета у Београду (ментор), др Јелена Костић Томовић, ванредни професор Универзитета у Београду, др Анете Ђуровић, редовни професор Универзитета у Београду и др Слободан Грубачић, професор емеритус).

У свом досадашњем ангажману на Катедри за германистику др Бранислав Ивановић је у сарадничким звањима држао вежбе из предмета Историја немачког језика, Немачка граматика I (морфологија савременог немачког језика), Немачки језик 1 (морфологија глагола), Немачки језик 2 (морфологија именских и непроменљивих класа речи), а од избора у звање доцента за Немачки језик на основним студијама држи предавања из предмета Увод у германистику 1 и Увод у германистику 2, вежбе из предмета Немачки језик 1, Немачки језик 2, Историја немачког језика 1 и Историја немачког језика 2. У оквиру мастер-студија држи предавања из предмета Историјска фразеологија немачког језика, чиме се ова област германистичке лингвистике по први пут осамосталила и етаблирала као наставни предмет на Катедри за германистику Филолошког факултета у Београду.

Др Бранислав Ивановић додатно је ангажован и при Катедри за општу лингвистику Филолошког факултета у Београду, при којој је задужен за предавања из предмета Историјска лингвистика и Дијахронијска лингвистика.

II БИБЛИОГРАФИЈА

A. СПИСАК И АНАЛИЗА РАДОВА ДО ИЗБОРА У ЗВАЊЕ ДОЦЕНТА

A.1. Академски радови

1. Бранислав Ивановић (2005). *Фразеологизми у Лутеровом преводу Библије на раноноровисоконемачки језик из 1534. године и њихова заступљеност у савременом немачком језику*. Београд: Филолошки факултет (необјављен магистарски рад, 242 стр.)

2. Бранислав Д. Ивановић (2012). *Рецесивна обележја немачких фразеологизама и тенденције нивелације према савременом језичком стању*. Београд: Филолошки факултет (необјављена докторска дисертација, 444 стр.)

A.2. Научни радови

1. Branislav Ivanović (2004). Neki frazeografski aspekti nemačkih biblijskih frazeologizama. *Philologia*, 2004/2, стр. 19–24. (M51)

2. Branislav Ivanović (2006). Uzroci izumiranja biblijskih frazeologizama u nemačkom jeziku. *Philologia*, 2006/4, стр. 27–33. (M51)

3. Đurović, Annette, & Ivanović, Branislav (2007). Besonderheiten der morphosyntaktischen Struktur deutscher Idiome. *Philologia*, 2007/5, стр. 25–35. (M51)

4. Branislav Ivanović (2009). Recesivnost u nemačkoj frazeologiji. *Анали Филолошког факултета*. Свеска XXI, стр. 175–184. (M51)

5. Branislav D. Ivanović (2010). Problemi klasifikacije nemačkih frazeologizama. *Komunikacija i kultura online* 1, стр. 104–114. (M52)

6. Đurović, Annette, Ivanović, Branislav, & Mančić, Zorica (2011). Phraseologismen mit der somatischen Komponente *Kopf* im Deutschen und *huvud* im Schwedischen. У Pon, L. Karabalić, V., & Cimer, S. (Hrsg.): *Angewandte Linguistik*

heute: Forschung und Perspektiven. Frankfurt am Main–Berlin–Bern–Bruxelles–New York–Oxford–Wien: Peter Lang Verlag, стр. 173–185. (M31)

7. Branislav D. Ivanović (2012). Refleksi srednjevisokonemačkih glasovnih promena u frazeologiji savremenog nemačkog jezika. *Komunikacija i kultura online* 3, стр. 44–53. (M52)

8. Бранислав Д. Ивановић (2012). Геминатни фразеологизми средњевисоконемачког периода. *Анали Филолошког факултета* 24. Свеска I, стр. 285–298. (M51)

На основу теме магистарског рада, докторске дисертације, али и осталих наведених радова може се закључити да је у фокусу стручног и научног интересовања др Бранислава Ивановића фразеологија немачког језика, област која је како у матичној, тако и у српској германистици традиционално запостављана. Радови се баве наведеним језичким нивоом како из дијахронијске, тако и из синхронијске перспективе.

Магистарски рад ***Фразеологизми у Лутеровом преводу Библије из 1534. на раноноровисоконемачки и њихова заступљеност у савременом немачком језику*** (2005) спада у област историјске фразеологије. Истраживање је спроведено на тексту *Јеванђеља по Матеји*. У фокусу наведеног магистарског рада налазе се све формалне (морфолошке, синтаксичке, компонентске) и семантичке промене којима су били захваћени фразеологизми немачког језика од XVI века до данашњег језичког стања, утврђују се данас изумрли фразеологизми и дефинишу узроци за процесе њиховог изумирања у развоју немачког језика.

У област историјске фразеологије спада и докторска дисертација ***Рецесивна обележја немачких фразеологизама и тенденције нивелације према савременом језичком стању*** (2012). Наведена дисертација има 444 стране и подељена је у 8 поглавља: 1. Увод (стр. 1-7); 2. Обележја фразеологизама (стр. 8-68); 3. Супкласификација фразеологизама (стр. 69-13); 4. Концепт формалне рецесивности у фразеологији немачког језика (стр. 131-246); 5. Унилатерално рецесивни фразеологизми и тенденције нивелације према савременом језичком стању (стр. 247-342); 6. Мултилатерално рецесивни фразеологизми и тенденције нивелације

према савременом језичком стању (стр. 343-420); 7. Закључак (стр. 421-428) и 8. Литература (стр. 429-444).

У уводним поглављима (1-4), која представљају теоријски оквир наведене дисертације, дефинишу се предмет и циљеви истраживања, обележја и супкласификација фразеологизама и појам формалне рецесивности у фразеолексикону немачког језика. Предмет наведене докторске дисертације је комплексни и до данас запостављени феномен формалне рецесивности код фразеологизама савременог немачког језика, а циљеви су: утврђивање и описивање различитих појавних облика формалне рецесивности, њихово груписање према језичким нивоима, утврђивање узрока који провоцирају формалну рецесивност и утврђивање дистрибуције појединих појавних облика код посебних фразеолошких супкласа. Друго поглавље детаљно обрађује категоријална обележја фразеологизма као језичког знака: полилексикалитет, стабилност, лексикализацију и идиоматичност. Предмет трећег поглавља је супкласификација фразеологизама. Фразеолошки материјал из корпуса супкласификован је на основу познате Бургерове класификације која се сматра најчешће примењиваном у истраживањима овог сегмента германистичке лингвистике. У поглављу 4. се детаљно и консеквентно описују веома хетерогени појавни облици формалне рецесивности, утврђује се њихова типологија и дијахронијски континуитет.

На овакав теоријски оквир надовезују се поглавља 5. и 6. која представљају анализу корпусног материјала који је превасходно лексикографског карактера и обухвата 2344 различита фразеологизма. У поглављу 5. се анализирају унилатерално рецесивни фразеологизми и прате се различити појавни облици рецесивности по фразеолошким супкласама, док се поглавље 6. наведене докторске дисертације бави утврђивањем различитих типова мултилатералне рецесивности и њеном дистрибуцијом по фразеолошким супкласама. У оба поглавља се квантификују резултати спроведене анализе корпуса.

Поглавље 7. представља закључна разматрања у вези са хетерогеношћу појавних облика унилатералне и мултилатералне формалне рецесивности, њеној дистрибуцији по фразеолошким супкласама. У закључку се износи и суд о

квантификацији резултата анализе корпуса. На основу коришћене литературе, анализе корпусног материјала и квантификације добијених резултата др Бранислав Ивановић у својој докторској дисертацији закључује да је формална фразеолошка рецесивност веома комплексан феномен изражене дијахронијске стабилности који се, упркос наведеном, не сме апсолутизовати с обзиром на то да се ова појава увек мора сагледавати у контексту паралелних и спонтаних динамичких процеса у оквиру тенденција нивелације према савременом језичком стању. За већину описаних појавних облика фразеолошке рецесивности се може рећи да су ретки, а неки од њих показују и сингуларни карактер, док је број рецесивних облика који показују тенденцију ка системском карактеру битно мањи.

Захваљујући свом познавању историјске граматике, али и морфологије и синтаксе савременог немачког језика, др Бранислав Ивановић је у својој докторској дисертацији успешно анализирано велики број фразеологизама који су у досадашњим истраживањима остајали по страни. Резултати истраживања су презентовани јасно, прегледно и консеквентно, а богата референтна литература сведочи о доброј теоријској утемељености истраживања.

Први од наведених радова под називом *Неки фразеографски аспекти немачких библијских фразеологизама* (2004) бави се проблемима лексикографске обраде библијских идиома у монолингвалним речницима савременог немачког језика. Аутор у раду закључује да не постоје јасни критеријуми под којом од компонената се библијски идиоми лематизују, често се не наводи њихово библијско порекло, а додатно се проблематичним чине и форма, тачније номинални облик идиома, који се налази у речнику и често непотпуна семантизација као резултат процеса неутрализације.

Током рада на наведеној докторској дисертацији проистекла су и објављена два рада: *Recesivnost u nemačkoj frazeologiji* (2009) и *Problemi klasifikacije nemačkih frazeologizama* (2010). Први од наведених радова сврстава се у историјску фразеологију и бави се рецесивношћу на фонетском, морфолошком и синтаксичком нивоу и на одабраним примерима указује на комплексност наведеног феномена у немачкој лингвистици, али и на неопходност интензивнијег укључења

историјске граматике у фразеолошке студије. Други рад на компримиран начин указује на домете и границе постојећих класификација у немачкој фразеологији, веома хетерогене критеријуме на којима су базиране све досадашње класификације, неконсеквентности које су наслеђене из периода немачке „класичне фразеолошке школе“, а тиме уједно скреће пажњу и на потребу ревидирања и својеврсног упрошћавања већ постојећих класификација у циљу њихове што шире и веће применљивости при анализи конкретног фразеолошког материјала. Наведени рад је теоријско-методолошког карактера и спада у област синхронијске фразеологије немачког језика.

Синхронијски је конципиран и рад *Besonderheiten der morphosyntaktischen Struktur deutscher Idiome* (2007), настао у коауторству са проф. др Анете Ђуровић. У раду се показује у којој мери је супкласа идиома морфосинтаксички хетерогена, наводе се прототипични облици ове супкласе, а уједно се констатује да се синтакса може сматрати само секундарним критеријумом за дистингирање оних фразеолошких супкласа које се одликују идиоматичношћу у високом/вишем степену.

У фокусу синхронијски конципираног рада *Phraseologismen mit der somatischen Komponente Kopf im Deutschen und huvud im Schwedischen* (2011), насталом у коауторству са проф. др Анете Ђуровић и доц. др Зорицом Ковачевић, налази се контрастирање фразеологизама савременог немачког и шведског језика са наведеном соматском компонентом и то како на формалном, тако и на семантичком нивоу. У раду се истиче да увиђање међуодноса у фразеолексикону референтних језика има и изузетно значајне практичне импликације како за теоријску транслатологију, тако и за свакодневну преводилачку праксу.

У дијахронијски конципираном раду *Refleksi srednjevisokonemačkih glasovnih promena u frazeologiji savremenog nemačkog jezika* (2012) износе се одређена фонетска одступања фразеолошких формата која своје порекло воде из средњевисоконемачког периода. Детаљно се описују мање познати феномени синалефе, кразе, елизије и синкопе и наводе се узроци за њихово перзистирање у

фразеолексикону савременог немачког језика, а уједно се спецификују и супкласе код којих се наведени рефлекси могу уочити.

Дијахронијска фразеологија предмет је и рада *Геминатни фразеологизми средњевисоконемачког периода* (2012). У раду се на корпусу од сто геминатних фразеологизама износе закључци везани за специфичност ове фразеолошке супкласе у периоду 1050-1350. године. У анализи се констатује да су геминатни фразеологизми срвн. периода по правилу бинарне коокуренце са хомоморфним компонентама, чија је доминантна синтаксичка форма конјункторска фраза, праћена честом реверзибилношћу зависних елемената. На основу анализе корпуса у овом раду се закључује да су динамички процеси позиционог фиксирања хомоморфних компонената ову фразеолошку супкласу захватили у интензивнијем степену тек након срвн. епохе. Већина срвн. геминатних фразеологизама показује само парцијалну идиоматичност, а најчешће семантичке релације међу хомоморфним компонентама су синонимија, комплементарност и поларитет.

Б. СПИСАК И АНАЛИЗА РАДОВА ОД ИЗБОРА У ЗВАЊЕ ДОЦЕНТА

Б.1. Монографије међународног значаја

Др Бранислав Ивановић је од избора у звање доцента у коауторству написао две монографије међународног значаја, и то:

1. Alanović, Milivoj, Engel, Ulrich, Ivanović, Branislav, & Ninković, Sanja (2014). *Deutsch–serbische kontrastive Grammatik. Teil III VERB UND VERBALKOMPLEX*. München–Berlin–Washington/D. C.: Verlag Otto Sagner. (152 стр.) (M12)

2. Đurović, Annette, Ivanović, Branislav, Srdić, Smilja, Engel, Ulrich, & Alanović, Milivoj (2017). *Deutsch–serbische kontrastive Grammatik. Teil IV: Partikeln*. Hamburg: Verlag Dr. Kovač. (228 стр.) (M12)

Својим посебним значајем међу радовима истичу се две монографије међународног значаја у чијој изради је учествовао и др Бранислав Ивановић. Реч је

о великом међународном пројекту из области контрастивне граматике немачког и српског језика, који се реализује под руководством проф. др Смиље Срдић (Београд) и проф. др Улриха Енгела (СР Немачка), у којем учествују наставници Катедара за германистику Филолошког факултета у Београду и Филозофског факултета у Новом Саду, а чији је резултат велика петотомна *Немачко-српска контрастивна граматика*. Др Бранислав Ивановић је један од коаутора у два тома, и то: *Deutsch-serbische kontrastive Grammatik. Teil III. Verb und Verbalkomplex* (2014) и *Deutsch-serbische kontrastive Grammatik. Teil IV. Partikeln* (2017).

Монографија међународног значаја ***Deutsch-serbische kontrastive Grammatik. Teil III. Verb und Verbalkomplex*** (2014) за предмет има глагол и глаголски комплекс као класу речи у немачком и српском језику. Др Бранислав Ивановић је у оквиру наведене монографије обрадио сва поглавља везана за класу речи глагол и феномен глаголског комплекса у српском језику, осим поглавља везаних за глаголски аспект у српском језику, и то: дефиниција глагола, синтаксичка, морфолошка и семантичка супкласификација глагола, принципи творбе код глагола, грађење и употреба времена, глаголски род: пасив и врсте пасива, модус (индикатив императив, потенцијал I и II) и њихова употреба, нелични глаголски облици (инфинитив, партицип презента, партицип перфекта, партицип актива и партицип пасива) и њихова употреба, врсте глаголских комплекса у српском језику, глаголски комплекси са модалним и модалитетним глаголима, као и остале глаголске комплексе. Наведена монографија одликује се уједначеним стилем у презентовању обимне и комплексне грађе, адекватним одабиром парадигматичних примера којима се илуструје одређени језички феномен, консеквентношћу по питању терминологије, адекватно одабраном језичком грађом и компетентним и јасним закључцима по питању сличности и разлика у глаголским системима савременог немачког и српског језика. Наведена монографија резултат је веома интензивних контрастивних проучавања језичког пара немачки и српски, а може се сматрати актуелном не само за германистику, већ и за србистику јер феномене везане за глаголе и глаголске комплексе у нашем језику расветљава и дефинише из визуре депенденцијалне граматике. У закључку се може истаћи да је несумњив значај ове монографије и у могућој примени њених резултата у области примењене лингвистике, глотодидактике и будућој изради и конципирању уџбеника немачког као страног језика за србофоне кориснике.

У оквиру друге монографије међународног значаја, ***Deutsch-serbische kontrastive Grammatik. Teil IV. Partikeln***. (2017), др Браниславу Ивановићу су поверена поглавља везана за класе речи прилог и конјунктор. У оквиру поглавља о прилогу дају се дефиниција класе речи, семантичка супкласификација, принципи творбе код прилога (деривација, префиксација, конверзија, композиција, редупликација). Наведено поглавље бави се и феноменом суплетивизма у систему

компарације прилога у немачком и српском језику, синтаксичким функцијама прилога и унутрашњом структуром адвербијалне фразе. Поглавље посвећено конјункторима, друго које је обрадио др Бранислав Ивановић у оквиру наведене монографије, даје дефиницију наведене класе речи, инвентар конјунктора у српском језику, њихову семантичку супкласификацију и, где год је било могуће, дублетне облике. И ово поглавље одликује се прегледношћу и јасношћу у обради језичке грађе, али и богатством адекватних примера, којима се илуструје употреба конјунктора у савременом српском језику. И ова, као и претходна монографија, у чијој изради је учествовао др Бранислав Ивановић, несумњив је допринос контрастивним истраживањима немачког и српског језика, може се користити као уџбеник за студенте у оквиру предмета Контрастивна граматика немачког и српског језика, а захваљујући јасним закључцима њени резултати се такође могу користити и у оквиру примењене лингвистике и глотодидактике, а с обзиром на то да су обе наведене монографије писане на немачком језику и објављене у реномираним издавачким кућама у СР Немачкој, њихов велики значај несумњиво је и у својеврсној промоцији наше лингвистике, али и српског језика ван граница наше земље.

Б.2. Научни радови

1. Kovačević, Zorica, & Ivanović, Branislav (2012). Vantekstualni faktori u novim translatološkim studijama. *Prevodilac*, XXXI, 3–4, стр. 34–38.
2. Ivanović, Branislav, Matić, Maja, & Kovačević, Zorica (2013). Neke fonetske specifičnosti frazeoloških formativa u nemačkom i švedskom jeziku. *Примењена лингвистика* 14, стр. 29–38. (M51)
3. Branislav Ivanović (2014). Morfosintaksičke specifičnosti nominalnih unikalnih komponenata u nemačkoj frazeologiji. *Анали Филолошког факултета*. Књига XXVI, Свеска 2, стр. 39–51. (M51)
4. Branislav Ivanović (2014). *Figura etymologica* u nemačkoj frazeologiji. *Примењена лингвистика* 15, стр. 89–95. (M51)
5. Branislav Ivanović (2014). Kriterijumi za utvrđivanje zastarele valentnosti verbalne komponente u nemačkoj frazeologiji. *Komunikacija i kultura online* 5, стр. 29 – 37. (M52)
6. Ковачевић, Зорица, Биланција, Софија, & Ивановић, Бранислав (2015). Међујезичко посредовање и хуманизам. Утицај превода Лутерове Библије на осавремењивање шведског језика. У Vraneš, A., & Marković, Lj. (ур.), *Humanizam. Kultura ili iluzija*. Књ. 2, стр. 345–354. (M14)

7. Branislav Ivanović (2016). Tipologija afinitnih paremioloških konstrukcija u nemačkom jeziku kao indikator starosti poslovice. У Kostić–Tomović, J, Ivanović, B., Đurović, A., & Zobenica, N. (ур.), *U carstvu reči – jezici i kulture. Im Reich der Wörter – Sprachen und Kultur(en)*, стр. 226–237. (M14)

8. Panić Cerovski, Natalija, & Ivanović, Branislav (2016). Glagoli govorenja kao markeri emfaze – slučaj pseudocitiranja. *Komunikacija i kultura online* 7, стр. 142–154. (M23)

9. Đurović, Annette, Srđić, Smilja, & Ivanović, Branislav (2016). Topologie der valenzbedingten Satzglieder im deutschen und im serbischen Satz – Versuch einer kontrastiven Analyse. *Folia Linguistica et Litteraria*. (у штампи). (M33)

10. Ивановић, Бранилав, & Костић–Томовић, Јелена (2017). О морфосинтаксичкој петрификованости адјективских компонената у немачкој фразеологији. *Примењена лингвистика*. Зборник у част проф. др Весни Берић-Ђукић. (у штампи). (M51)

На основу наслова радова насталих од последњег избора Комисија може констатовати да су стручна и научна интересовања др Бранислава Ивановића превасходно везана за области историјске фразеологије немачког језика, историјске фразеосинтаксе, контрастивне морфологије немачког и српског језика, а да се као коаутор јавља и у осталим областима германистичке, али и нордијске лингвистике.

У раду *Neke fonetske specifičnosti frazeoloških formativa u nemačkom i švedskom jeziku* (2013), насталом у коауторству са доц. др Зорицом Ковачевић и мр Мајом Матић, детаљно се описују хомоипротон, хомоипрофорон и апокопа у фразеолоксикону немачког и шведског језика и утврђује се код којих фразеолошких супкласа су наведене гласовне промене доминантне. Рад додатно проблематизује феномен уланчавања рецесивних фонетских обележја код фразеологизама у оба језика. У закључку се констатује да су прва два од наведених фонетских феномена заједничка за фразеолоксикон у оба посматрана језика и да се могу тумачити као германско наслеђе.

У раду *Morfosintaksičke specifičnosti nominalnih unikalnih komponenata u nemačkoj frazeologiji* (2014) се детаљно објашњава редак феномен уникатности фразеолошких компонената, даје се пресек фразеолошких супкласа, код којих се овакве компоненте најчешће јављају и елаборирају се њихове морфосинтаксичке специфичности у унутрашњој структури фразеологизма: морфолошка блокираност и деструкција падежне парадигме, честа нулта атрибуираност, а у драстичним случајевима и непрепознавање падежа и номиналних обележја оваквих компонената.

Синтезу синхронијске и дијахронијске фразеологије представља и рад *Figura etymologica u nemačkoj frazeologiji* (2014), у којем аутор објашњава данас веома редак феномен етимолошке фигуре, дистингвира га од привидно сличних стилских фигура и наводи механизме настанка спојева именица са глаголом, код којих је очуван семантички и етимолошки контигвитет, од индоевропског језичког слоја до савременог немачког језика.

Историјској фразеосинтакси посвећен је рад *Kriterijumi za utvrđivanje zastarele valentnosti verbalne komponente u nemačkoj frazeologiji* (2014). Примењујући постулате депенденцијалне синтаксе, др Бранислав Ивановић утврђује механизме и пут преласка од данас ретке генитивске допуне на допуну у акузативу или предложну допуну у унутрашњој структури фразеологизма, наводећи при томе и критеријуме за утврђивање данас архаичних допуна уз глаголску компоненту.

Рад *Међујезичко посредовање и хуманизам. Утицај превода Лутерове Библије на осавремењивање шведског језика* (2015), настао у коауторству са доц. др Зорицом Ковачевић и доц. др Софијом Биланцијом, бави се утицајима Лутеровог ранонововисоконемачког превода Библије на шведски. Аутори у раду констатују да је Лутеров превод Библије не само значајан културолошки догађај за скандинавске земље, већ и да је на лексичком нивоу битно допринео осавремењивању лексике тадашњег шведског језика у одређеним доменима.

Рад *Tipologija afinitnih paremioloških konstrukcija u nemačkom jeziku kao indikator starosti poslovice* (2016) повезује историјску синтаксу и фразеологију. На основу одређеног синтаксичког устројства аутор супонира закључке у вези са старошћу пословица у савременом немачком језику. У раду се закључује да се на основу старости синтаксичког модалитета најстаријим могу сматрати номиналне афинитне конструкције, нешто млађим афинитне конструкције бицентричног типа, а најмлађим се могу одредити пословице које припадају парцијално афинитним конструкцијама моноцентричног типа.

У раду *Glagoli govorenja kao markeri emfaze – slučaj pseudocitiranja* (2016), насталом у коауторству са доц. др Наталијом Панић Церовски, елаборира се веома важна дискурсна функција глагола из супкласе *verba dicendi*, а то је њихово појављивање као маркера директног цитирања. Анализујући примере из српског, немачког и енглеског језика, аутори закључују да оваквим формама самоцитирања говорник нема намеру да пренесе неки садржај из пређашње говорне ситуације, већ има интенцију да привуче пажњу слушаоца, дајући уједно и сигнал за то да оно што у комуникацији следи завређује његову пажњу.

Рад *Topologie der valenzbedingten Satzglieder im deutschen und im serbischen Satz – Versuch einer kontrastiven Analyse* (2016), у коауторству са проф. др Смиљом Срдић и проф. др Анете Ђуровић, интердисциплинарног је карактера и представља спој контрастивне синтаксе и транслатологије. Рад дефинише позицију допуна у немачком и српском, могуће варијације и одступања од неутралног реда речи и та сазнања транспонује на транслатолошки ниво, проблематизујући тешкоће при превођењу које проузрокује редослед валентно условљених елемената, али и потенцијалне транслатолошке грешке условљене редоследом ових елемената.

У раду *О морфосинтаксичкој петрификованости адјективских компонената у немачкој фразеологији* (2017), у коауторству са проф. др Јеленом Костић-Томовић, даје се детаљан преглед данас петрификованих адјективских компонената у немачком фразеолексикону и наводи се читав низ језичких фактора из минулих језичких епоха из (пре)историје немачког језика, који се могу сматрати одговорним за ово релативно ретко рецесивно обележје фразеологизама у савременом немачком језику.

Б.3. ПРИКАЗИ И БИБЛИОГРАФИЈЕ

Др Бранислав Ивановић је од последњег избора у звање доцента написао један приказ и један избор радова о фразеолошким јединицама у немачком језику, и то:

1. Branislav Ivanović (2014). Engel, Ulrich, Srdić, Smilja, Đurović, Annette, & Alanović, Milivoj (2014). *Deutsch–serbische kontrastive Grammatik. Teil II. Das Nomen und der nominale Bereich*. München–Berlin–Washington/D.C. *Анали Филолошког факултета*, Књига XXVI, Свеска 2, стр. 435–438.

2. Branislav Ivanović (2015). *Izbor radova o frazeološkim jedinicama u nemačkom jeziku*. *Prevodilac*, 1–2/15, стр. 118–135.

В. УЧЕШЋА НА НАУЧНИМ СКУПОВИМА

В.1. Учешћа на научним скуповима до избора у звање доцента

До избора у звање доцента др Бранислав Ивановић је учествовао на следећим научним скуповима организованим у земљи и иностранству:

1. *Neue Entwicklung in der Dependenz-Verb-Grammatik*, Beograd, 19–23. 5. 2003.

2. Međunarodni simpozijum „Lingvistika javne komunikacije“, HDPL, Osijek, 23–25. 5. 2008.
3. Međunarodni simpozijum „Proučavanje diskursa i dijaloga između teorije, metode i primjene“, HDPL, Osijek, 20–22. 5. 2010.
4. Međunarodni simpozijum „Aktualna istraživanja u primjenjenoj lingvistici“, HDPL, Osijek, 12–14. 5. 2011.
5. The 4th International Congress „Applied Linguistics Today–Challenges of Modern Times“, DPL, Filološki fakultet Beograd, Filozofski fakultet Novi Sad, decembar 2012.

V.2. Учесћа на научним скуповима од избора у звање доцента

Од избора у звање доцента др Бранислав Ивановић је учествовао на следећим научним скуповима у земљи и иностранству:

1. Vesna Polovina, Natalija Panić Cerovski, Branislav Ivanović: Linguistic and paralinguistic means of representing the Other. The 5th Adriatic - Ionian International Conference “Migration and Diaspora”, Igoumenitsa, Greece, 3–5. 10. 2013.
2. Зорица Ковачевић, Софија Биландџија, Бранислав Ивановић: Међујезичко посредовање и хуманизам. Утицај превода Лутерове Библије на осавремењивање шведског језика. Међународни научни скуп “Humanism Culture or Illusion”, Филолошки факултет Београд, мај 2014.
3. Natalija Panić Cerovski, Branislav Ivanović: Neverbalno predstavljanje drugog u razgovornom diskursu. Међународни симпозијум “Движение и пространство в славјанските езици, литератури и култури”, Софијски универзитет „Св. Климент Охридски“, Факултет по славјански филологији, 9–10. 5. 2014.
4. Sofija Bilandžija, Branislav Ivanović, Maja Đukanović: O benefaktivnom kauzativu u norveškom, nemačkom i slovenačkom jeziku: struktura, semantika i didaktičke implikacije. Peti međunarodni kongres „Primenjena lingvistika danas“ – Nove tendencije u teoriji i praksi. Filozofski fakultet Novi Sad, 27– 9. 11. 2015.
5. Branislav Ivanović, Vesna Polovina, Natalija Panić Cerovski: O retoričkim funkcijama poslovice u nemačkom, engleskom i srpskom jeziku. Second International Conference on English Language and Literary Studies „Remaking Tradition: Present-day Perspectives on Language, Literature and Culture, Univerzitet u Banja Luci, 12–13. 6. 2015.
6. Sofija Bilandžija, Branislav Ivanović, Vesna Polovina: The Treatment of Unique Idiomatic Components in Serbian, Norwegian and German Lexikography. 5th

International Conference „The Balkans-Languages, History, Culture“, Универзитет „Св. Ђирило и Методије“, Велико Трново, 23–24. 10. 2015.

7. Annette Đurović, Smilja Srdić, Branislav Ivanović: Topologie der valenzbedingten Satzglieder im deutschen und im serbischen Satz – Versuch einer kontrastiven Analyse. 9. Jahrestagung des Südosteuropäischen Germanistenverbandes (SOEGV) „Politik und Macht in der deutschen Sprache, Literatur und Kultur“, Bar, Crna Gora, 9–13. 11. 2016.

Г. МИШЉЕЊЕ О ПЕДАГОШКОМ РАДУ

Др Бранислав Ивановић је на Катедри за германистику Филолошког факултета у Београду од почетка, а према потребама наше катедре, изводио различите облике наставе из језичких предмета. Кандидат је током свог рада на Филолошком факултету стекао солидно педагошко искуство, а у свом досадашњем раду се потврдио као поуздан сарадник на Катедри за германистику, а педагошки рад др Бранислава Ивановића досада је увек био веома позитивно оцењен од стране студената.

Д. УРЕЂИВАЧКА ДЕЛАТНОСТ У ЧАСОПИСИМА И ТЕМАТСКИМ ЗБОРНИЦИМА

Др Бранислав Ивановић је од избора у звање доцента у периоду 2014-2016. године био члан Уређивачког одбора часописа *Преводилац*, а од јануара 2015. године до данас је члан Уређивачког одбора међународног часописа *Комуникација и кultura online*. Био је и члан Уређивачког одбора међународног тематског зборника у част проф. др Јовану Ђукановићу *U carstvu reči – jezici i kulture. Im Reich der Wörter – Sprache(n) und Kultur(en)*.

Ђ. МЕНТОРСТВА ЗА ОДБРАНУ МАСТЕР-РАДОВА И ЧЛАНСТВО У КОМИСИЈАМА ЗА ОДБРАНУ МАСТЕР-РАДОВА

Др Бранислав Ивановић је од избора у звање доцента ментор за осам мастер-радова из области германистичке лингвистике, а био је члан комисије за одбрану три мастер-рада из области германистичке лингвистике и нордијске филологије.

Е. ЧЛАНСТВО У КОМИСИЈАМА ЗА ОДОБРЕЊЕ ТЕМЕ ЗА ИЗРАДУ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Др Бранислав Ивановић био је члан једне Комисије за одобрење теме за израду докторске дисертације мр Лане Кабић под називом *Терминолошки фразеологизми у немачком језику и проблем еквиваленције*. (Комисија: проф. др Јелена Костић-Томовић, проф. др Смиља Срдић, доц. др Бранислав Ивановић, проф. др Слободан Грубачић)

Ж. ЧЛАНСТВО У КОМИСИЈАМА ЗА ПРЕГЛЕД, ОЦЕНУ И ОДБРАНУ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Др Бранислав Ивановић био је члан две Комисије за преглед, оцену и одбрану докторске дисертације, и то:

1. mr Nina Polovina: *Jezička struktura ličnih oglasa u nemačkoj i srpskoj štampi kao odraz sistema društvenih vrednosti*. (Комисија: проф. др Јелена Костић-Томовић, доц. др Бранислав Ивановић, проф. др Емилија Бојковска). Докторска дисертација је одбрањена у септембру 2016. године.

2. mr Lidija Nerandžić-Čanda: *Modifikatori devebativnih imenica*. (Комисија: доц. др Борко Ковачевић, проф. др Весна Половина, доц. др Бранислав Иванович, проф. др Жарко Бошњаковић). Докторска дисертација је одбрањена у септембру 2016. године.

З. ЧЛАНСТВО У КОМИСИЈАМА ЗА ИЗБОР У УНИВЕРЗИТЕТСКА ЗВАЊА

Др Бранислав Ивановић је од избора у звање доцента био члан следећих Комисија за избор у универзитетска звања:

1. Одлуком Изборног већа Филолошког факултета бр. 734/1 од 25. 3. 2015. године изабран за члана Комисије за избор једног лектора за предмет Немачки језик на Филолошком факултету у Београду. (Комисија: проф. др Анете Ђуровић, доц. др Бранислав Ивановић, проф. др Слободан Грубачић)

2. Одлуком Изборног већа Филолошког факултета у Београду бр. 2159/1 од 30. 9. 2015. године изабран за члана Комисије за избор једног лектора за предмет Немачки језик на Филолошком факултету у Београду. (Комисија: проф. др Анете Ђуровић, доц. др Бранислав Ивановић, проф. др Слободан Грубачић)

3. Одлуком Изборног већа Филолошког факултета у Београду бр. 2871/1 од 25. 11. 2015. године изабран за члана Комисије за избор једног вишег лектора за предмет Немачки језик на Филолошком факултету у Београду (Комисија: проф. др Јелена Костић-Томовић, доц. др Бранислав Ивановић, проф. др Слободан Грубачић)

4. Одлуком Изборног већа Филозофског факултета Универзитета у Нишу бр. 31/1-5-01 од 18. 01. 2017. Године изабран за председника и члана Комисије за избор једног лектора за предмет Немачки језик на Филозофском факултету Универзитета у Нишу (Комисија: доц. др Бранислав Ивановић, Николета Момчиловић, наставник за предмет Немачки језик, проф. др Савка Благојевић)

И. ЧЛАНСТВО У СТРУЧНИМ ОРГАНИЗАЦИЈАМА

Др Бранислав Ивановић је члан Гетеовог друштва у Београду.

Ј. ЧЛАНСТВО У СТРУЧНИМ КОМИСИЈАМА ИМЕНОВАНИМ ОД СТРАНЕ ФИЛОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА И МИНИСТАРСТВА ЗА ПРОСВЕТУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

Др Бранислав Ивановић је председник и члан једне од четири Комисије за полагање стручног испита за добијање лиценце за наставнике немачког језика у Србији.

К. САРАДЊА СА ДРУГИМ УНИВЕРЗИТЕТИМА

Од школске 2016/17. године др Бранислав Ивановић је ангажован и на Филолошко-уметничком факултету Универзитета у Крагујевцу, где изводи предавања из предмета Немачки језик на III и IV години основних студија (Лексикологија и Творба речи у савременом немачком језику).

ЗАКЉУЧАК И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Др Бранислав Ивановић се у досадашњем раду потврдио као поуздан сарадник на Катедри за германистику Филолошког факултета Универзитета у Београду. Његов педагошки рад досада је увек био веома позитивно оцењен од стране студената, а објављени радови сведоче о преданом бављењу струком. Приложена библиографија сведочи о истинској посвећености аутора језичкој области која је у фокусу његовог научног интересовања - фразеологији. Својим објављеним, али и будућим радовима др Бранислав Ивановић ће знатно допринети промени статуса ове лингвистичке дисциплине у српској германистици. За очекивати је такође да ће Бранислав Ивановић својим радом у времену пред нама дати вредан допринос развоју београдске германистике уопште.

На основу горе наведеног Комисија са задовољством предлаже Изборном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да **др Бранислава Ивановића, доцента за Немачки језик, изабере у звање ванредног професора за ужу научну област Германистика, предмет Историја немачког језика, а Већу научних области друштвено-хуманистичких наука Универзитета у Београду да овај избор потврди.**

Београд, 23. 5. 2017. године

КОМИСИЈА

др Смиља Срдић

редовни професор

др Анете Ђуровић

редовни професор

др Слободан Грубачић

професор емеритус